

ارزیابی ورم پستان به عنوان ریسک فاکتور ابتلا به جراحات بافت شاخی سم گاو

زهرا هاجری^۱، حمیده زینلی^۱، مونا خواجه زاده^۲، ساناز ابانی^۱، احمدرضا محمدنیا^۳

۱- دانشجوی سال آخر دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

۲- دامپزشک بخش خصوصی

۳- عضو هیئت علمی گروه علوم درمانگاهی دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد

آدرس پست الکترونیکی ارائه دهنده مقاله: z.hajari_vet@yahoo.com

مقدمه: لنگش یکی از مهم ترین بیماری هایی است که منجر به خسارات اقتصادی مربوط به هزینه های درمان و کاهش تولید شیر و کارایی تولید مثلی و افزایش حذف در گاوهای شیری می شود. ریسک فاکتور های رخداد لنگش شامل فصل، آبستنی و مرحله شیرواری، شکم زایش، زنتیک و بیماری های قبلی، محیط و مدیریت گله هستند. از دید نظری بیماری هایی مانند ورم پستان حاد می توانند فراوانی لنگش، حاصل از جراحات بافت شاخی را افزایش داده و با ایجاد شکنندگی در کوریوم، منجر به توقف تولید بافت شاخی شوند. مطالعه حاضر به منظور ارزیابی میزان خطر رخداد اورام پستان به عنوان ریسک فاکتور ابتلا به لنگش طراحی شده است.

مواد و روش کار: در مطالعه حاضر در طی ۶ ماه موارد ابتلا به اورام پستان به شکل روزانه ثبت می شد و برنامه مراقبت از سم در این گله انجام می گرفت. گاوان مبتلا به ورم پستان درمانگاهی در هر ماه به عنوان گروه مورد مطالعه (گروه ۱) انتخاب می شدند و در همان ماه تعدادی که در ۲ ماه گذشته مبتلا به اورام پستان نبوده اند به عنوان گروه کنترل (گروه ۲) در نظر گرفته می شدند. این رخداد در ۳ ماه مختلف انجام گرفت. رخداد جراحات بافت شاخی در نواحی ۶-۱ سم در طی سه ماه بعد از ابتلا به ورم پستان در هر یک از گاوهای مبتلا و سالم مورد ارزیابی قرار گرفت. نتایج با استفاده از آزمون مربع کای به شکل آماری مقایسه گردید.

نتایج و بحث: در گروه ۱ موارد ابتلا به جراحات سم (۷/۵٪) بود که این میزان در گروه دو (۱۲/۶٪) ثبت گردید. هر چند فراوانی عوارض در گروه ۲ بیشتر است، لیکن از دید آماری تفاوت معنی داری را در هیچ کدام از ماه های مورد مطالعه برای تاثیر ورم پستان بالینی در رخداد جراحات کف سم نشان نمی دهد ($P < 0.05$).

کلمات کلیدی: ورم پستان، لنگش، زخم کف سم